

omfattet, men det her var jo et klart tilsagn om at støtte den danske indsats. Når man hørte udenrigsordføreren hr. Jeppe Kofods indlæg den sidste halve time, så lå det jo lidt til venstre for det, hr. Villy Søvnald og Enhedslistens ordførere udtaler. Men tak for den klare melding.

I går kl. 14.25 kaldte hr. Jeppe Kofod i en debat med statsministeren terroristernes indsats i Irak for modstandskamp – kl. 14.25 i går, modstandskamp! Terroristernes indsats er jo altså den, der omfatter gidselmord, hvor man skærer halsen over på gidslerne og praler af det ved at vise det på tv, hvor man anbringer selvmordsbomber, som dræber fuldstændig uskyldige kvinder og børn, og hvor man begår masse mord på ubevæbnede fanger, som man simpelt hen likviderer på række med nakkeskud. Det var det, hr. Jeppe Kofod i går kaldte modstandskamp.

Jeg vil godt spørge: Er hr. Per Kaalund enig i, at det er modstandskamp? For så er overfaldene på de danske soldater med vejrbomber jo altså også modstandskamp, og så er det legitimt at skyde på danske soldater, hvis hr. Jeppe Kofod har ret.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Helge Adam Møller kan jeg sige, at den socialdemokratiske gruppe vil være enig ved den afstemning, der kommer senere på formiddagen her.

De forsøg, der gøres på at sætte splittelse ind mellem dele af den socialdemokratiske gruppe, hvad både statsministeren gjorde i går under spørgetiden, og der tilsvarende nu gøres et forsøg på her, tror jeg godt, man kan spare sig. Vi vil givet nå frem til enighed, også når vi kommer til foråret og skal drøfte, hvad der videre skal ske, men vi synes, det er rigtigt, at der er en debat.

Må jeg så om termerne og de ord, man bruger om de folk, der i Irak begår forskellige handlinger, sige, at jeg kan henvise hr. Helge Adam Møller til at læse Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering. Der indgår ord som modstandsgrupper og guerillabevægelser og terrorister. Og læser man beslutningsforslaget og andre omtaler af Irakhistorien dér, så tror jeg, at man kan finde mindst ti udtryk af forskellig art. Men den indeholder også ord som modstandsfolk og modstandsbevægelse og dækning i befolkningen osv. – der er jo rigtig mange udtryk.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg glæder mig til, at Socialdemokratiet bliver enige, tak for det.

Men jeg ville godt hæfte mig ved modstandskampen. Det kan jo være – og så kan hr. Jeppe Kofod jo bare sige, at det var en beklagelig fejl – at han ikke mener, at det, terroristerne laver, er modstandskamp, men det var det, der klart og tydeligt blev sagt.

Det, terroristerne laver, er at henrette uskyldige mennesker, der er ubevæbnede, det er at sprænge kvinder og børn i luften, og det er masse mord på ubevæbnede mennesker.

Modstandskamp er det, der finder sted, hvis man er besat af et regime, og så er det legitimt at angribe soldater eller bevæbnede eller andre. Modstandsfolkene i Danmark optrådte fra 1940 til 1945 på den rigtige måde. Men når hr. Jeppe Kofod i går klart sagde, at det er modstandskamp, det, der finder sted, så betyder det, at så er det altså legitimt at skyde på danske soldater.

Derfor vil jeg godt have et meget klart svar på, om det var en fejltagelse i går. Det accepterer jeg et hundrede procent. Eller er det det, Socialdemokratiet eller i hvert fald hr. Jeppe Kofod mener?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Uden at ville drage den danske modstandskamp under tyskernes besættelse ind i debatten, så vil jeg sige, at jeg er helt overbevist om, at hr. Jeppe Kofod i går har refereret til Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering, hvor der i andet afsnit, 5. linje står: »Motiverne for deltagelse i modstandskampen skal bl.a. findes i frustration over ...« og så en række ting. Yderligere står der i tredje afsnit: »De sunniekstremistiske grupper forventes at optrappe deres voldskampagne forud for valget og i forbindelse med forfatningsdrøftelserne i 2005. Til forskel for de sunnitiske modstandsgrupper ...«

Så regeringen lægger altså trusselsvurderingen på bordet her i Folketinget, hvori disse ord indgår, og så må folketingsmedlemmerne vel også kunne anvende dem, og så må folketingsmedlemmerne jo selv bestemme, i hvilken rækkefølge de vil nævne dem, og med hvilken vægt de vil gøre det.